Ο δημοσιογράφος είναι πάντα «δημοσιογράφος», είτε είναι «επαγγελματίας», είτε είναι «άνεργος»

Πριν έναν χρόνο περίπου, είχα αποφασίσει να κάνω ένα μικρό αφιέρωμα-βιογραφικό για έναν απ' τους πιο διάσημους παίκτες τυχερών παιχνιδιών στον κόσμο, του οποίου το όνομα έχει καταστεί θρύλος στον χώρο αυτό: Τον Nick the Greek, ή κατά κόσμον Νικόλαο Δάνδολο.

Για τον σκοπό αυτό, ανέτρεξα στο διαδίκτυο και αφού συγκέντρωσα μερικά κείμενα που μιλούσαν γι' αυτόν, τα έβαλα σε μια σειρά και συνέθεσα μια όσο πληρέστερη εικόνα γινόταν για τον άνθρωπο αυτόν. Στο τέλος του τελικού κειμένου, ως όφειλα, παρέθεσα και τις ιστοσελίδας από τις οποίες «δανείστηκα» τα κείμενα.

Θα πρέπει να σημειώσω εδώ, ότι με την αναφορά στις σελίδες από τις οποίες αντιγράφω κείμενα για να τα χρησιμοποιήσω, δεν προσδοκώ να προσδώσω εγκυρότητα στο τελικό γραπτό κείμενο. Η αναφορά γίνεται κυρίως για ηθικούς λόγους, που οι περισσότεροι πιστεύω ότι αντιλαμβάνεστε (πέστε το κι απόδοση ευσήμων). Η μόνες περιπτώσεις, στις οποία ενδέχεται να μην αναγράφω πηγή, είναι όταν γράφω όλο το κείμενο με δικά μου λόγια, ή όταν το κείμενο λαμβάνεται μέσω κάποιου ανώνυμου PDF, που τέτοια υπάρχουν πολλά στο διαδίκτυο. Σε σπανιότερες περιπτώσεις, μπορεί να οφείλεται σε αμέλεια, πραγματική, και όχι δήθεν. Οι αναγνώστες, πιστεύω ότι είναι σε θέση, διαβάζοντας μερικά θέματα, να διαπιστώσουν αν η ιστοσελίδα διακατέχεται από σύνδρομο «απόκρυψης πηγών». Σε κάποια θέματα δε, έχω παραθέσει και παραπομπές, σε ιστοσελίδες, με τις οποίες δεν έχω και τις καλύτερες σχέσεις, ή έχουμε εντελώς διαφορετική φιλοσοφία.

Η αντιγραφή, χωρίς αναφορά στην πηγή προέλευσης του κειμένου (πρακτική που γνωρίζουν πολύ καλά οι «δημοσιογράφοι»), δυστυχώς είναι κάτι συνηθισμένο στο διαδίκτυο και για να είμαι ειλικρινής, όταν βλέπω, είτε 100% δικά μου κείμενα, είτε κείμενα προϊόν σύνθεσης, βάσει άλλων κειμένων (με αναφορά στην πηγή

πάντα), χωρίς καμμία αναφορά στην πηγή, δεν εκπλήσσομαι, ούτε και εξανίσταμαι (τουλάχιστον, όχι τόσο όσο τις πρώτες φορές που έβλεπα κείμενα που φιλοξενούνται στην παρούσα ιστοσελίδα, να οικειοποιούνται από άλλους, με ένα απλό «copy-paste»). Εν τέλει, δεν πολυασχολούμαι, αν και όταν υποπίπτει κάτι στην αντίληψή μου, φροντίζω να το θίξω.

Ενώ, όπως προανέφερα, η πρακτική αυτή, πλέον δεν με ξαφνιάζει και πολυενοχλεί, εν τούτοις, όταν διαπιστώνω, ότι αντιγραφείς είναι δημοσιογράφοι, κάτι παθαίνω …

Πριν λίγους μήνες, η εφημερίδα «Ελεύθερη Ώρα», είχε «ξεπατικώσει» ολόκληρο το θέμα της «Αυτόνομης Κρήτης» και το παρουσίασε σε πρωτοσέλιδό της, λίγο ως πολύ, ως αποκλειστικό ρεπορτάζ, ενώ αν δεν κάνω λάθος, με βάση αυτό το δημοσίευμα είχε κατατεθεί και ανάλογη ερώτηση στη Βουλή, από τον βουλευτή τού ΛΑ.Ο.Σ. Μάκη Βορίδη. Εννοείται βέβαια, ότι η εφημερίδα, δεν ανέφερε την πηγή (όχι μόνο απ’ αυτή που πήραν το κείμενο, αλλά ούτε κι αυτές που χρησιμοποιήθηκαν για την σύνθεση του κειμένου) και δεν είπε λέξη για το γεγονός πως το μεροκάματο του δημοσιογράφου, βασίστηκε σε ένα αντιγραμμένο κείμενο του διαδικτύου. Στην εύλογη διαμαρτυρία μου (τους διευκρίνισα, πως εγώ που δεν είμαι δημοσιογράφος, έχω το φιλότιμο, να αναφέρω τις πηγές μου, σε αντίθεση μ’ αυτούς που υποτίθεται πως ακολουθούν και μια «δεοντολογία»), δεν το αρνήθηκαν (και πως θα μπορούσαν άλλωστε). «Προθυμοποιήθηκαν» μάλιστα να αναγράψουν την πηγή αν το επιθυμώ(!). Λες, και υπήρχε περίπτωση να ξανατυπώσουν το δημοσίευμα, μόνο και μόνο για να αναφέρουν την ιστοσελίδα, απ’ όπου πήραν το κείμενο. Μιλάμε δηλαδή, για κανονικό δούλεμα! Αναγκάστηκα να βάλω παραπομπή, στην σελίδα τους, όπου είχαν αναρτήσει το επίμαχο «ρεπορτάζ», έτσι ώστε να βλέπει ο κόσμος την πραγματικότητα. Το «ρεπορτάζ» αυτό, φαίνεται να έχει «εξαφανιστεί» από την ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας (τουλάχιστον εγώ δεν μπορώ να το εντοπίσω πλέον). Προς τεκμηρίωση πάντως των λεγομένων μου, επισυνάπτω και το αντίγραφο της συγκεκριμένης ηλεκτρονικής έκδοσης της εφημερίδας, την οποία είχα κατεβάσει τότε στον υπολογιστή μου.

Ξαναγυρνάμε όμως, στο θέμα του Nick the Greek, το οποίο είναι η αφορμή, για την συγγραφή αυτού του κειμένου.

Πριν λίγες μέρες (έναν περίπου χρόνο δηλαδή αργότερα από την δημοσίευση του κειμένου), το ιστολόγιο που φέρει τον τίτλο «Άνεργοι δημοσιογράφοι»,

αναδημοσιεύει το θέμα, με τίτλο «NICK THE GREEK ΖΩΗ ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ». Με λύπη, αλλά και οργή, διαπιστώνω, ότι παρ' ότι αναφέρουν τις πηγές που αναφέρω κι εγώ, δεν γίνεται καμμία αναφορά στη σελίδα απ' όπου αντέγραψαν το τελικό κείμενο. Κόμπλεξ να το πει κανείς; Σαφώς και όχι! Απλά με το αναφέρουν μόνο τις πηγές, χωρίς την προέλευση του συνολικού αντιγραμμένου κειμένου, το δημοσίευμά τους εμφανίζεται λίγο ως πολύ, προϊόν, δικής τους εργασίας και έρευνας. Κλασική δημοσιογραφική λαμογιά (σαν κι αυτές που βλέπουμε στα μεγάλα συγκροτήματα, που ενώ ξεπατικώνουν τις ειδήσεις από το ΑΠΕ, εμφανίζονται τα ίδια ως πηγή «με πληροφορίες από ΑΠΕ»).

Αποφασίζω να τους γράψω ένα σχόλιο. Τί έκπληξη! Οι «δημοσιογράφοι», παρ' ότι «άνεργοι», είναι υπέρ της κλασικής δημοσιογραφικής πρακτικής της προληπτικής λογοκρισίας, κι έχουν ενεργοποιημένο τον «μετριασμό σχολίων». Έστειλα **δύο** σχόλια, από τα οποία μόνο το **ένα** δημοσιεύθηκε και μπορείτε να το δείτε κι εκεί. Για κάθε ενδεχόμενο πάντως, έχω κρατήσει και τα απαραίτητα «screenshots».

Το πρώτο σχόλιο:

> *Γιατί ρε παλικάρια δεν αναγράφετε την πηγή από όπου αντιγράψατε το κείμενο (http://www.pare-dose.net/blog/?p=1784), αλλά αναφέρετε μόνο τις πηγές που χρησιμοποιήθηκαν, εμφανίζοντας έτσι το τελικό κείμενο ως δικό σας; Μέχρι και τις εικόνες κάνατε «hot link».*
>
> *Είστε και δημοσιογράφοι τρομάρα σας. Κι έπειτα απορείτε γιατί είστε «άνεργοι δημοσιογράφοι».*
>
> *Φτηνοί στ' αλεύρι κι ακριβοί στα πίτουρα. Να χαίρεστε την δεοντολογία σας.*
>
> *Υ.Γ. Καθώς όπως βλέπω, είστε υπέρ της «προληπτικής λογοκρισίας» (κλασικοί δημοσιογράφοι) έχοντας ενεργοποιημένο τον μετριασμό τον σχολίων, και έτσι ενδέχεται να το φάει η μαρμάγκα το μήνυμά μου, επιφυλάσσομαι στην περίπτωση αυτή να το δημοσιεύσω στην δική μου ιστοσελίδα.*

Ακολουθεί το σχόλιο-απάντηση των «άνεργων δημοσιογράφων»:

> *Ζητούμε συγνώμη αν αθελά μας καταχραστήκαμε την εργασία σας αγαπητέ/ή Π'αρε Δώσε. Εχετε δίκιο να διαμαρτύρεστε αλλά να σας εξηγήσουμε οτι εμείς αντιγράψαμε το πολύ ενδιαφέρον αυτό αρθρο απο τη συγκεκριμένη ηλεκτρονική διεύθυνση: NICK THE GREEK ΖΩΗ ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ στην οποία όπως κι εσείς μπορείτε να διαπιστώσετε δεν αναφέρετε ουδεμία άλλη πηγή πλήν των συγκεκριμένων που αναδημοσιεύσαμε.*
>
> *Καλή Χρονιά να έχετε και μην είστε τόσο άδικος λέγοντας οτι μας αξίζει να είμαστε άνεργοι... Δεν υπήρξε πρόθεση σας διαβεβαιώνουμε και μπορείτε με μια ματιά σε προηγούμενες αναρτήσεις μας να διαπιστώσετε πόσο τηρούμε την αναφορά της Πηγης έκαστου δημοσιεύματος.*
>
> *Συντακτική Ομάδα*
> *Ανεργων Δημοσιογραφων*

Κάπου εδώ, «τα παίρνω στα κρανίο» και είναι ο κύριος λόγος, που γράφω αυτό το κείμενο. Αντί οι «δημοσιογράφοι», να πουν τουλάχιστον, ότι απλά αμέλησαν ή ότι δεν έγινε σκόπιμα αυτό (λέμε τώρα...), προσπαθούν να καλύψουν την «πουστιά» τους με μια άλλη «πουστιά». Το άρθρο όπου παραπέμπουν για «τεκμηρίωση» και το οποίο υποτίθεται πως αυτό αντέγραψαν στην πραγματικότητα, έχει μεταγενέστερη ημερομηνία από το δικό τους (και πολύ υποψιάζομαι ότι έχουν άμεση σχέση με το συγκεκριμένο ιστολόγιο)! Και όπως προαναφέρω, έχω κρατήσει «screenshots» στην περίπτωση που πάνε να αλλάξουν τις ημερομηνίες εκ των υστέρων. Φροντίζω δε, να τους επισημάνω με σχόλιό μου, ότι η «πουστιά» τους έγινε αντιληπτή και δεν τρώω κουτόχορτο:

> *Δεν το σώζετε αγαπητοί μου, γιατί ούτε τη σελίδα του αντιγραφέα αναφέρατε, από την οποία αντιγράψατε το κείμενο (και μην πείτε ότι το γνωρίζατε ότι ήταν κλεπτο-αντιγραφέας). Χώρια που δεν τα λογαριάσατε καλά. Η σελίδα που παραπέμπετε -κι από την οποία υποτίθεται πως αντιγράψατε εσείς- έχει ημερομηνία δημοσίευσης, σχεδόν 2 ώρες* μεταγενέστερη από τη δική σας.*

Χρειάζεται να πω κάτι άλλο, ή τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται;

Δεν έχω λόξα με το κυνήγι των αντιγραφέων που δεν αναφέρουν πηγή (είναι συνηθισμένο φαινόμενο), αλλά όταν βλέπω να επιδίδονται σ' αυτό το σπορ, αυτοαποκαλούμενοι δημοσιογράφοι και πόσο μάλλον «άνεργοι», κάτι παθαίνω...

* *Σημείωση δική μου: Λάθος υπολογισμός. Δεν είναι 2 ώρες, αλλά 40΄. Όχι ότι αλλάζει κάτι αυτό βέβαια.*

Εννοείται ότι αυτό το σχόλιο δεν δημοσιεύθηκε ποτέ, αλλά στη θέση του εμφανίστηκε ένα «μεγαλόψυχο» ανώνυμο σχόλιο το οποίο τους «συγχωρεί τους μπαγάσηδες», αφήνοντας έτσι να πλανάται η εντύπωση, ότι αυτό το σχόλιο μπορεί να το έγραψα κι εγώ.

Συγχαρητήρια κύριοι «δημοσιογράφοι», «άνεργοι» και μη. Δίνετε το καλό παράδειγμα...